

صادق امامی
عضو شورای سردبیری

یادداشت

در کف خیابان‌های تهران چه گذشت؟ این پرسشی بود که بعد از چند روز، پنجشنبه هفته گذشته مرا به کف خیابان‌های تهران کشاند. واقعیت این است که تا پنجشنبه شب تصور این بود آنچه در حال رخ دادن است، ترکیبی از اعتراض به نوسان‌های اقتصادی ناشی از رشد نرخ ارز و آشوب‌های خیابانی است که با مظاهرات، رافت و گفت‌وگو می‌توان آن را مدیریت کرد؛ اما ماجرا بسیار گسترده‌تر از آن چیزی بود که تصور می‌شد. نشانه‌های آن نه در کف میدان که در شبکه‌های اجتماعی مشهود بود. در همان روزهای ابتدایی چندین کانال تلگرامی و پیج اینستاگرامی با عناوین معمولی - که احتمالاً شناسایی آن‌ها برای دستگاه‌های امنیتی زمان‌بر باشد - مشغول آموزش چگونگی تجمع و تبدیل آن به شورش و در نهایت شیوه از پا در آوردن نیروهای نظامی و امنیتی بودند.

شاید کمی دیر ولی همه بامداد جمعه این را فهمیدند.

هنوز معلوم نیست پنجشنبه شب چند نیروی نظامی، مدافع امنیت و مردم عادی به شهادت رسیده‌اند، اما واضح است که بسیاری از آن‌ها به بدترین شیوه ممکن شهید شده‌اند. این بخشی از آموزشی بود که در شبکه‌های اجتماعی به مخاطبان داده می‌شد. در این شبکه‌ها محتواهایی از این دست «با هر وسیله‌ای دارید مجهز برید اینارو بزنید هرکاری دلتون خواست باهاشون بکنید»، «مردم رحم نکنید بشون»، «هرکی می‌گه خشونت به خرج نذین اونو هم بزنید»، «اقتدر بزنیدشون تا بمیرن» دیده می‌شد.

سربشکه‌ها و تروریست‌های کف خیابان، با این فضاسازی، اذهان بسیاری را برای زدن و کشتار نیروهای نظامی همراه کردند، از این رو در ویدئوهای منتشر شده، تقریباً هیچ فردی در برابر تروریست‌هایی که به بدترین شیوه با سنگ و چاقو و مشت و لگد به جان نیروهای حافظ امنیت افتاده‌اند، ایستادگی نمی‌کند.

تروریست‌ها برخی از این شهدا را سر بریده‌اند و برخی دیگر را مثله و ارباباً اربا کرده‌اند. برخی نیز زنده زنده سوزانده شدند. بسیاری از مردم، بخشی از این جنایات را با برچسب داعش می‌شناسند، اما داعش نیز در نمایندگی از این حجم جنایت عریان، ناکام است. زنده زنده در آتش سوزاندن دادستان اسفرائین و دو نفر دیگر و همچنین به آتش کشیدن مسجد با علم به حضور انسان در آن و زدن شاه‌رگ با تیغ موکت‌بری، نسخه ترکیبی از جنایات داعش و گروهک تروریستی منافقین است.

۱۸ دی ۱۴۰۴ یا تابستان ۱۳۶۰

پنجشنبه، روز و یا به عبارت بهتر، شب بسیار عجیبی بود. انگار دست ایران را در ۱۸ دی ماه ۱۴۰۴ گرفته و به یکباره انداخته‌اند وسط روزهای پراشتاب تابستان ۱۳۶۰. یک‌بار دیگر منافقین در کف خیابان جولان می‌دادند. سلاح‌ها، کاترها، پیچ‌گوشی‌ها و کوکتل مولوتف‌ها همه و همه را از دهه ۶۰ آورده بودند... «مسعود رجوی» شان هم نه در ایران که در آمریکا نشسته بود تا زخمی عمیق‌تر از آنچه که منافقین در دهه ۶۰ زدن را نه در یک سال و یک دهه که در چند روز بر پیکر ایرانی‌ها بزنند و میدان را به دست بگیرند. آن‌ها نسخه به‌روزرسانی شده سازمان منافقین بودند؛ نسخه‌ای ارتقایافته با جنایات داعش. از همین رو در دی ۱۴۰۴، از تجربه «الفتح بالربع» داعش هم الگوبرداری کرده بودند. بستن خیابان‌ها، پرتاب نبشی‌های تیز و سنگ‌های در اندازه پاره‌آجر، به آتش کشیدن بانک‌ها، مغازه‌ها، ماشین‌های آتش‌نشانی، آمبولانس‌ها، خودروهای مردم عادی و حتی خود مردم و مأموران انتظامی و مدافعان امنیت، قرار بود تصویر وحشتناکی بسازد تا ۱۹ دی کسی جرئت نکند برای مقابله با این «داعشی‌های منافق» به خیابان بیاید.

پنجشنبه همه سور و ساطشان را آورده بودند. قرار نبود وقت را تلف کنند. انگار بمبی را آماده کرده بودند که رأس ساعت باید منفجر می‌شد و همه چیز را به نابودی می‌کشید. رأس ساعت ۸ همه چیز آغاز شد. ترس و نگرانی از این صحنه‌ها، تنها چند ده دقیقه‌ای توانست مرا در خیابان نگاه دارد. خبر می‌رسد ریخته‌اند کلانتری افسریه را تسخیر کنند. حمله به کلانتری حدافل در افسریه بی‌سابقه بود. در ناآرامی‌های ادامه‌دار سال ۱۴۰۱ حتی یک‌بار هم چنین اتفاقی نیفتاده بود، اما این بار در اولین روز نسبتاً شلوغ، تصرف کلانتری هدف اولیه شده است. این نشان می‌دهد که آن‌ها شدیداً تشنه سلاح بودند. اگر دست اغتشاش‌گران به کلانتری و سلاح‌های می‌رسید، تهران را شبیه سوریه دوران داعش می‌کردند.

ظهر جمعه اخبار بخشی از آنچه رخ داده بود، به تلویزیون کشیده شد. به جز جان‌هایی که در این شب گرفته شدند، اغتشاش‌گرها بر سر شهر هر آنچه می‌توانستند آورده بودند. دیدن این صحنه‌های دردناک باعث شد تا جمعه شب، ساعاتی در خیابان‌ها، چگونگی تجمع و اقدام تخریب‌گران را از نزدیک ببینم و با چند نفر از نیروهای حافظ امنیت گفت‌وگو کنم.

ادامه در صفحه ۶

پرده‌برداری از قاتل

باشکست پروژۀ پهلوی در تهران کارفرما رسماً گشتار ایرانیان را گردن گرفت او هفته قبل از ایران درخواست مذاکره کرده بود

۲

پهلوی را تا لاهه تعقیب کنید

۷

سانسورچی‌ها علیه «تسنیم»

۷

خسارت حداقل ۱۰ هزار میلیاردی پهلوی به ۲۱ شهر

«فرهنگستان» داده‌های قابل بررسی از آسیب‌های اقتصادی تروریست‌ها

به زیرساخت‌های شهری را بررسی می‌کند

۸

در ۴ روز تجمعات تهران چه گذشت؟

روایت میدانی خبرنگار «فرهنگستان»

از خشونت‌ها، خودزنی و اقدامات رادیکال در تهران

۶۵۱

